

خدا و ویروس

ما به عنوان یک جامعه ایماندار، با ویروس کرونا چگونه مواجه می شویم؟ آیا با خود میگوییم، «خدا به این دلیل یا به آن دلیل چنین کاری را انجام داده است» و یا می گوییم «این تجربه ایمان ما و شناخت ما از خدا را افزایش می دهد». بعضی ها به ویروس از جنبه ای شخصی نگاه می کنند و می گویند: «خدا ویروس را فرستاد تا به من بیاموزد که باید وقت بیشتری را با خانواده ام بگذارانم.» و برخی دیگر با دیدگاهی نبوتی معتقدند که: «خداوند ویروس را برای پاکسازی کلیسا فرستاد.» چگونه میتوانیم حقیقت را در این بین بیابیم؟

بله، کتاب مقدس ما را تشویق می کند تا نشانه های زمان های آخر را با هشیاری دنبال کنیم. کتابهای تاریخی عهد عتیق و انبیا دائماً آنچه را که در وقایع عادی اتفاق می افتاد با دیدگاهی الهی تفسیر می کردند: خدا طاعون را فرستاد، خدا قلب فرعون را سخت کرد و خدا مصریان، آشوریان یا بابلی ها را شکست داد. علاوه بر این، گاهی آنها قوم خدا را توبیخ کرده و مسبب بلایا می دانستند: «به خاطر گناهان شما خدا چنین و چنان با ملت ما رفتار کرد.» همانطور که در دوم پادشاهان ۱۰: ۳۲ می خوانیم:

«در آن ایام، خداوند به فروکاستن سرزمین اسرائیل آغاز کرد. پس حزائیل به همه سرحدات اسرائیل حمله برد»
«گاهش جمعیت» بهترین ترجمه برای توصیف «فروکاستن» اسرائیل در عهدعتیق است.

عهد جدید هم رویکردی مشابه دارد: آنچه اتفاق می افتد مشیت الهی است و آنچه اتفاق نمی افتد همان چیزی است که خدا نمی خواهد اتفاق بیفتد و چیزهایی نظیر این. برای مثال پطرس دیدگاه مشابهی دارد. اجازه دهید از اول پطرس فصل اول نقل قول کنم:

«درباره همین نجات، پیامبران به دقت کُند و کاو می کردند، پیامبرانی که از فیض مقرر برای شما سخن می گفتند. آنان می کوشیدند دریابند هنگامی که روح مسیح در ایشان، از پیش بر رنجهای مسیح و جلال پس از آن شهادت می داد، به چه شخص و کدامین زمان اشاره داشت. بر ایشان آشکار شد که نه خویشتن بلکه شما را خدمت می کردند، آنگاه که از اموری سخن می گفتند که اکنون درباره اش از مبشران انجیل می شنوید، از آنان که به واسطه روح القدس که از آسمان فرستاده شده، شما را بشارت می دهند. حتی فرشتگان نیز مشتاق نظر کردن در این امورند.» اول پطرس ۱: ۱۰ - ۱۲

فرقی نمی کند که این متن را چگونه بخوانید. نتیجه در هر حال این است که پطرس می دانست پیامبران چه می اندیشیدند و می دانست که خدا چه می کند، بنابراین او موعظه انجیل توسط شاگردان را به عنوان بخشی از برنامه الهی تفسیر می کند.

پولس نیز بارها اصطلاح "سر" یا "راز" را به کار می برد و این عبارت برای پولس به معنای آشکار شدن این حقیقت بود که خدا غریبیهودیان را هم در نقشه الهی اش گنجانده بود. مکاشفه ای که تا زمان آمدن مسیح و نزول روح القدس به انسان ها آشکار نشده بود.

پس ما چکار کنیم؟ آیا ما هم باید همین کار را انجام دهیم؟

در وحله نخست من می گویم بله! این همان چیزی است که کتابمقدس یاد می دهد ولی...

در درجه دوم من می گویم خیر! (به معنی مواظب باشید) و آن هم به این دلیل است که:

برای کتابمقدس، هدف و نتیجه جایگاه مشابهی دارند: برای مثال، هدف خدا در رویدادی نظیر تخریب اورشلیم نخست بیان می شود و دلیل آن شرح داده می شود و سپس پس از وقوع به رشته تحریر در می آید. در کل منطق داستان این است که هر آنچه رخ می دهد خواست خداست.

اما، هنگامی که چنین طرز استدلالی را به کار گیریم، باید مواظب باشیم و دلیل آن این است که: اگر محتاط نباشیم و بیش از حد به استدلالمان تکیه کنیم شرارت را نیز جزیی از عملکرد خدا قلمداد خواهیم کرد.

دوست من راجراولسون اغلب اصطلاح "حاکمیت دقیق" را برای خدا بکار می برد، بدین معنا که خدا همه چیز را تحت کنترل خود دارد و بنابراین مسبب هر آن چیزی است که اتفاق می افتد. اینکه داوری الهی را از نتایج مصیبت بار یک واقعه که سرانجام به توبه مردم و برگشتن به سوی خدا برداشت کنیم یک چیز است و گفتن اینکه خداوند مسبب بیماری سرطان در کودکان، مرگ زودرس والدین، کاهش حقوق و دستمزد، از دست دادن شغل و در آمد، و شیوع بیماری همه گیر جهانی است مسئله دیگری است. تجربه راجراولسون این است که چنین برداشت هایی به خدایی هیولگونه ختم می شوند و نه خدای دوست داشتنی ای که پدر خداوند ما عیسی مسیح است. بله، او و من می دانیم که برخی کالونیست ها و جبرگرایان افراطی در مواجهه با چنین استدلالی سعی در توجیه این هیولای اخلاقی می کنند و ادعا می کنند که اگر خدا کنترل همه چیز را نداشته باشد، آنگاه خدا به هیچ وجه بر هیچ چیز دیگری هم کنترل ندارد.

چنین نظریه ای از پایه مردود است. خدا دنیایی را خلق کرد که در آن، با اراده آزاد خودش، تصمیم گرفت تا به انسان آزادی دهد (که به نوعی قابل مقایسه با آزادی خود خدا می باشد) تا انسان آنچه می خواهد بکند و مسئولیت عملکرد و انجام آنها را نیز به عهده بگیرد.

من معتقدم که خدا مسئول ارسال و شیوع ویروس کرونا نیست. خدا به انسانها آزادی خلق کردن، فهمیدن و تصمیم گیری داده است و اجازه داده با اراده آزاد خود انتخاب کنند که کارهای خوب یا بد انجام دهند. و در عرصه این آزادی است که ما ویروس کرونا را تجربه می کنیم.

در این میان واضح است که ما چیزهای زیادی می آموزیم: چیزهای زیادی در مورد ویروس ها و شیوع آن ها یاد می گیریم و همچنین درباره نحوه مدیریت و کنترل آنها می آموزیم. ترس و وحشت، استرسها، باورها و اعتقادات گوناگونی را تجربه می کنیم. حس دلتنگی برای یکدیگر و اشتیاق به پایان یافتن ویروس را لمس می کنیم و همچنین در مورد وظیفه خود و آنچه مهم است و آنچه مهم نیست، یاد می گیریم.

خدا در آزادی خودش چنین جهانی را به ما بخشیده و ما می توانیم با اعتماد و شکرگزاری به خدا روی آوریم و می توانیم به سخنان خدا گوش فرا دهیم و بیاموزیم، اما مقصر دانستن خدا برای ویروس کاملاً بی جا و نامربوط است.

نویسنده: سكات مك نایت

<https://www.christianitytoday.com/scot-mcknight/2020/march/god-and-virus.html>